

[Stinus.]

har været muligt at rejse Nigeria-Biafraspørgsmålet i FN. For det første fordi en vedtagelse i FN muligvis kunne have standset blodsudgydelserne. For det andet fordi den omstændighed, at spørgsmålet ikke har kunnet rejses i FN, i folks bevidsthed — også i den danske befolknings bevidsthed — betyder en svækkelse af De Forenede Nationer. Jeg må endnu en gang beklage, at de afrikanske staters indstilling hidtil har udelukket resultat af ethvert udefra kommende fredsinitiativ, uanset hvor uselvsk et sådant måtte være motiveret.

Danmark har ydet bidrag til den humanitære indsats i Biafra, og mange enkeltpersoner har ydet bidrag til de organisationer, der administrerer hjælpearbejdet i det krigshærgede land, men en humanitær indsats er ikke nok og kan ikke fritage os fra et politisk ansvar. Vi kan ikke ved nok så rundhændede bidrag til det humanitære hjælpearbejde købe os aflad for manglende indsats på det politiske område. Jeg er derfor glad for, at regeringen sammen med de øvrige nordiske regeringer klart har tilkendegivet, at man, som det hedder i telegrammet fra weekendens nordiske statsministermøde, som er sendt både til oberst Ojukwu i Biafra og til Lagosregeringen, gerne stiller sine tjenester til rådighed, hvis parterne mener, at det er formålstjenligt. Vi ser gerne, at dette tilsagn følges videre op, men det forudsætter accept af begge parter. Vi kan ikke gøre os til dommere i krigen mellem Nigeria og Biafra, men i menneskerettighedernes navn har vi pligt til overalt og med alle til rådighed stående midler at gøre vor indsats gældende for at få bragt krigen og lidelserne til ophør. For nok kan vi øge vort humanitære bidrag til den krigsramte, sultende og døende befolkning, men virkelig hjælp forudsætter krigens ophør, alt andet kan aldrig blive andet end midlertidige nødforanstaltninger. Jeg kan ikke forestille mig, at der kan være nogen uenighed herom folketingets partier imellem.

Jeg må sluttelig udtrykke min glæde over, at de forslag, som jeg den 31. oktober fremsatte til regeringens velvillige overvejelse, allerede i dag, mindre end 3 måneder senere, er nået så langt på vej, og når dette er sagt, skal jeg gentage mit tilsagn om, at det radikale venstre gerne vil være med til at drøfte

det foreliggende forslag i den ånd, hvori det er fremsat.

Gert Petersen: Jeg tror, man må takke forslagsstillerne, fordi de giver folketinget anledning til at diskutere væsentlige områder af dansk udenrigspolitik; det er jo ikke alt for tit, der bliver lejlighed til det.

Det foreliggende forslag til beslutning vedrører tre hovedområder, nemlig Europa og herunder Grækenlands og Portugals forhold, De Forenede Nationer og konflikten mellem Nigeria og Biafra.

Jeg vil først sige nogle ord om de sidste spørgsmål og derefter koncentrere mig om den europæiske situation.

Med hensyn til Biafraspørgsmålet må jeg erkende, at jeg i nogen grad, om ikke fuldt ud, deler regeringens tvivl om det nyttige i at bringe sagen frem i sikkerhedsrådet. Jeg vil meget gerne være med til at se på spørgsmålet i et udvalg og prøve på virkelig at kulegrave det, men umiddelbart står det for mig, som om situationen er den, at de afrikanske stater i meget høj grad — og vi kan sikkert meget hurtigt blive enige om: i alt for urimelig høj grad — anser denne konflikt for et indre afrikansk spørgsmål, og at hvis man sætter sagen på spidsen i sikkerhedsrådet, risikerer man, at Danmarks forhold til disse stater forringes ganske overordentligt også på en sådan måde, at vi mister mulighed for at øve indflydelse på selve konflikten og dens gang. Det er i hvert fald indvendinger, som jeg ikke synes man uden videre kan afvise. Det er muligt, at man ved en dybtgående undersøgelse af spørgsmålet vil komme til et andet resultat, men jeg tror nok, at man skal tage disse indvendinger seriøst.

Derimod tror jeg, det ville have en ganske stor betydning, om man fra dansk side og helst fra nordisk side kunne rette søgelyset mod et andet spørgsmål i denne ulykkelige konflikt, og det er spørgsmålet om våbenleverancerne til Nigeria og til Biafra, for her er sagen jo den, at krigens gang er afhængig af disse våbenleverancer.

Czekoslovakiet har været nævnt her i dag, og jeg husker en officios kommentar i den czekiske radio, som jeg hørte, mens landet var frit — i begyndelsen af august måned har det været — hvor man udtalte, at det var i virkeligheden et fantastisk hykleri, at